

Arrest

nr. 159 576 van 7 januari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 5 januari 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 november 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 13 oktober 2014, werd op 4 november 2014 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 13.10.2014 bij onze diensten werd ingediend door:

KG (RR.; xxx)

Geboren te Echmiatsin op (...)1980

+ partner: AL (R.R.: xxx)
Geboren te Masis op (...)1989
+ minderjarige kinderen:
-KK; (...)2009
-ASIA; (...)2012
Nationaliteit: Armenië
Adres (...) 3800 Sint-Truiden

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 09.10.2014 toont geen enkele uitspraak omtrent de noodzakelijk geachte behandeling. Bovendien werd in de initiële aanvraag d.d. 13.10.2014 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiending van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RVS d.d. 30.06.2011). bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4° lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De advocaat van verzoekers heeft op 23 november 2015 een brief naar de Raad verstuurd met volgend verzoek:

“Ik kom terug op die drie dossiers met het oog op de zitting van 2 december 2015.

Aangezien de drie zaken betrekking hebben op een aangevoerde schending van artikel 3 EVRM hebben verzoekers, overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (zie o. a. YOH-EKALE MWANJE t. België, 20.12.2011, §106) het recht bijkomende stukken neer te leggen.

Dit blijkt ook uit artikelen 6 en 7 van de wet van 10.4.2014, die artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15.12.1980 wijzigden. Die twee artikelen bevatten het volgende lid: (...).

Dit werd in de wet ingelast als gevolg van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Alhoewel artikelen 39/82 en 39/85 enkel betrekking hebben op de schorsingsprocedure, geldt de rechtspraak van het Europees Hof betreffende artikel 13 van het Verdrag ook voor de annulatieprocedure, zodat er ook in het kader van huidige procedure nieuwe bewijsstukken onderzocht moeten worden indien daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing verzoekers aan een schending van artikel 3 EVRM zou blootstellen.

Het is in die zin dat een nieuw attest van neurochirurg Frank WEYNS u per brief van 2 oktober 2015 gestuurd werd (stuk 1 - origineel). In bijlage treft u ook een bijkomend document, namelijk een attest van Dr. SARGSYAN met vertaling waaruit blijkt dat het operatief ingrijpen van de ziekte waaraan het kind lijdt onmogelijk uit te voeren in de Republiek Armenië (stuk 2 - origineel).

Ik wens nog te benadrukken dat het risico dat men ten alle koste wil vermijden een verlamming is en dat het feit dat de ziekte een jong kind treft de drempel van artikelen 9ter en 3 EVRM verlaagt.”

2.2. De Raad stelt met verzoekers vast dat de artikelen 39/82 en 39/85 van de vreemdelingenwet inderdaad betrekking hebben op het administratief kortgeding: respectievelijk de schorsing en de voorlopige maatregelen. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers echter enkel een beroep tot nietigverklaring hebben ingediend, zodat zij zich niet kunnen beroepen op voornoemde bepalingen. Bovendien hebben verzoekers nagelaten de bevelen om het grondgebied te verlaten aan te vechten.

De Raad wijst op het feit dat noch in de vreemdelingenwet, noch in het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt voorzien dat in het kader van deze procedure bijkomende stukken kunnen worden neergelegd. De neergelegde documenten dateren van na de bestreden beslissing, zodat verweerder er in geen geval rekening mee kon houden. Deze stukkenbundel wordt uit de debatten geweerd.

De Raad wijst tot slot op het feit dat zij met arrest nr. 159 573 van 7 januari 2016 de beslissing van 23 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt, heeft vernietigd en met arrest nr. 159 574 van 7 januari 2016 een zelfde beslissing van 5 april 2013 heeft vernietigd.

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij stelt: *“Verzoekers zijn het voorwerp van een inreisverbod, aan hen ter kennis gebracht op 7 oktober 2014, dat twee jaar geldt. Daarom is het hen tot 7 oktober 2016 verboden om zich op het Schengengrondgebied te bevinden, ten gevolge van de artikelen 7, eerste lid, 12° en 74/12, derde lid en de §§2 en 4 van de wet van 15 december 1980. Die beslissing werd niet aangevochten door verzoekers en het inreisverbod is derhalve definitief in het rechtsverkeer aanwezig. De vordering is niet ontvankelijk.”*

De Raad wijst op het bepaalde in artikel 9ter, § 3, tweede lid, § 3: *“Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4”.*

De bestreden beslissing betreft het onontvankelijk verklaren van een aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet

De exceptie wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

“Schending van de artikelen 9ter, 48/3 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur.

Dat een paspoort werd gevoegd.

Verzoekers worden geconfronteerd met een beslissing van de F.O.D. BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken waarbij werd geoordeeld tot onontvankelijkheid van de medische regularisatieaanvraag, gezien er geen uitspraak wordt gedaan over de noodzakelijk geachte behandeling.

Dat uit het medisch attest er wel degelijk onder punt C en F aangegeven wordt wat de actuele behandeling van de aandoening is, alsook de verdere opvolging. Dat het medisch standaard getuigschrift wel degelijk door Dr. Patrick B dd. 09.10.2014 correct werd ingevuld.

Een terugkeer naar hun oorspronkelijke woonplaats in Armenië blijft niettemin onmogelijk, nu verzoekers sinds nog steeds geconfronteerd zullen worden met ernstige moeilijkheden. zwakke en kwetsbare situatie. Een terugkeer naar hun land van herkomst is - minstens in de huidige omstandigheden - in die optiek totaal niet aangewezen. Ernstige medische aandoening in hoofde van hun kind S : verzoekers leggen de hiernavolgende medische verslagen voor van de behandelende artsen van hun minderjarige dochter S: origineel medisch getuigschrift dd. 14.07.2014. In deze medische verslagen wordt een beschrijving weergegeven van de huidige medische problematiek m.b.t. S. Uit de verslagen blijkt dat recent bij het in België geboren dochtertje van verzoekers een heelkundige ingreep na een cervicale myelomeningocoele heeft plaatsgevonden. Kort na de geboorte van het kindje werd deze aandoening vastgesteld. Het kindje werd recent geopereerd. De thans voorgelegde medische getuigschriften van de opvolgende huisarts en van de neurochirurg zouden moeten volstaan om te besluiten dat er in hoofde van het kind wel degelijk de behoefte is aan verdere medische verzorging. In het land van herkomst van verzoekers is er geen adequate behandeling mogelijk. De behandelende arts bevestigt dienaangaande dat een aangepaste medische begeleiding niet beschikbaar is in Armenië. Gezien de aard van de problematiek, en gezien de zeer jonge leeftijd van het kindje, én gezien het kindje is geboren in België alwaar de medische aandoeningen werden vastgesteld én gezien het kindje sinds haar geboorte onder

medisch toezicht staat van artsen met wie de ouders een vertrouwensband hebben opgebouwd; kan van verzoekers redelijkerwijze niet worden gevraagd dat zij in de huidige omstandigheden in staat zouden moeten zijn om te reizen; naar eender welk ander land. In de toestand waarin hun dochtertje S zich op dit ogenblik bevindt, is er wel degelijk sprake van een gezondheidsrisico in geval van terugkeer naar het herkomstland. Gezien de nood aan een verdere medische begeleiding is het van belang dat verzoekers en hun kinderen verder in België kunnen verblijven.

Gelet op de kwetsbare sociale en financiële toestand van verzoekers in Armenië houdt een terugkeer naar het land dat zij ontvlucht waren wel degelijk gezondheidsrisico's in voor S. Gelet op deze moeilijke omstandigheden, is het dan ook van vitaal belang dat verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen verdergezet worden. Gezien de medische begeleiding van S is het uiteraard van belang dat ook beide verzoekers zélf eveneens verder in België kan verblijven. Een regularisatie voor verzoekers en hun beide kinderen is in deze context dan ook beslist opportuun. Verzoekers vragen dat hun aanvraag met redelijkheid zal worden beoordeeld. De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard ten allen tijde contact opnemen met verzoekers.

De ernst van de gezondheidstoestand van S alsmede de heersende sanitaire en sociale situatie in Armenië, houden voor het kind een reëel risico in voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, in de zin van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 maar ook in de zin van artikel 3 E.V.R.M. Uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat S zorgbehoevend is ; dat er een medische behandeling lopende is .en dat een adequate medische behandeling in zijn land van herkomst Armenië niet voorhanden is. Betreffende de heersende situatie op vlak van gezondheidszorgen in Armenië: Verzoekers wensen de aandacht te vestigen op het volgende: de totale uitgaven op het vlak van gezondheidszorg in Armenië zijn amper hoger dan het minimum niveau dat is voorgeschreven door de WHO , waaronder de meest essentiële zorgen niet zijn verzekerd. het merendeel van de bevolking leeft beneden de armoedegrens. Het systeem van sociale zekerheid laat niet toe om de essentiële behoeften te dekken. De mensen hebben

geen of amper toegang tot medische voorzieningen. Mensen met weinig of geen financiële middelen hebben weinig of geen toegang tot gezondheidszorg. De toegang tot essentiële medicatie is ontoereikend. De diensten van gezondheidszorg verkeren in erbarmelijke staat (op vlak van personeel, materieel, medicatie etc.). Uit het voorgelegde medische getuigschrift blijkt dat S zorgbehoevend is ; dat er een medische behandeling lopende is en dat een adequate medische behandeling in hun land van herkomst Armenië niet voorhanden is. S dient een aangepaste medische begeleiding in België te volgen. Als een aangepaste medische begeleiding al zou voorhanden zijn in Armenië, quod non, dan is deze alleszins niet vergelijkbaar met deze die S in België dient te ondergaan, wel integendeel. Minstens bestaat er geen enkele garantie inzake de continuïteit van deze behandeling.

Tenslotte zijn de medische voorzieningen in Armenië voor verzoekers niet toegankelijk gezien verzoekers aldaar in een sociaal en financieel zwakke situatie verkeren. In de beslissing staat te lezen dat het dezelfde aandoening is. Dit is juist, maar de betrokken geneesheer attesteert een verergering van de toestand, hetgeen niet geëvalueerd wordt.”

4.2. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet handelt over de vluchtelingenstatus, artikel 57/6 regelt procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen en kunnen derhalve niet dienstig worden opgeworpen in een beroep tegen een beslissing op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Om die reden kan ook het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen niet dienstig worden aangevoerd.

Daar waar de verzoekende partijen in de aanhef van het middel in het algemeen verwijzen naar “het beginselen van behoorlijk bestuur”, stelt de Raad vast dat zij niet aangeven welk beginsel van behoorlijk bestuur zij precies geschonden achten. In deze mate is het middel derhalve niet ontvankelijk. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168 403; RvS 8 januari 2007, nr. 166 392; RvS 29 november 2006, nr.165 291).

Verzoekers dienden op 13 oktober 2014 een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bij die aanvraag voegden zij een standaard medisch getuigschrift van 9 oktober 2014.

Artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid".

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

Uit voormelde bepalingen blijkt dat de noodzakelijk geachte behandeling duidelijk dient te blijken uit het standaard medisch getuigschrift.

In de bestreden beslissing besluit de verwerende partij dat op basis van de gegevens vermeld in het standaard medisch getuigschrift van 9 oktober 2014 niet kan worden afgeleid wat de noodzakelijk geachte behandeling precies inhoudt. Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde concludeert dat het feit dat aangestipt werd dat een follow up noodzakelijk is, zonder hierbij aan te geven waaruit die follow up juist moet bestaan, niet toelaat de noodzakelijk geachte behandeling te kennen. Met hun loutere betoog dat in het medisch attest van 9 oktober 2014 van Dr. B wel degelijk onder punten C en F zijn aangegeven wat de actuele behandeling en verdere opvolging van de aandoening zijn, zonder hierbij die behandeling en opvolging te benoemen, doen verzoekers geen afbreuk aan de vaststelling zoals weergegeven in de bestreden beslissing.

De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 13 oktober 2014, diende derhalve bij toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet onontvankelijk te worden verklaard. Daar de aanvraag onontvankelijk diende te worden verklaard, diende de verwerende partij geen verder onderzoek te doen naar de medische mogelijkheden in het land van herkomst. Waar verzoekers betogen dat een terugkeer naar Armenië onmogelijk is daar ze er nog steeds geconfronteerd zouden worden met moeilijkheden, tonen zij dit niet in concreto aan. Bovendien gaat de bestreden beslissing niet gepaard met een verwijderingsmaatregel, waardoor verzoekers zich niet dienstig kunnen beroepen op artikel 3 van het EVRM.

Verzoekers tonen niet aan op welke wijze de beslissing een schending zou inhouden van de artikelen 48/3 en 47/6 van de vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan welk beginsel van behoorlijk bestuur en welke bepaling van de Vluchtelingenconventie juist geschonden zouden zijn. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC